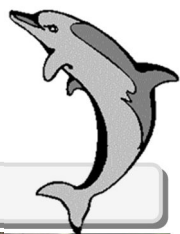

December 2019

128

DELFINÁRIUM

Časopis 3. oddielu skautov v Košiciach

Tábor 2019

Škvarenie slaniny

Rankovské skaly

Úvodník

Chcel by som týmto úvodom pozdraviť všetkých, ku ktorým sa dostalo toto vydanie Delfinária.

Zmeny v živote sú bežná vec a nie vždy sa znášajú ľahko. Veľakrát však zistíme, že sú dôležité a mnoho sa vďaka nim človek naučí. Jedna takáto zmena nastala pred istým časom, keď som bol svojimi predchodcami Endym – Andrejom Pankuchom a MMFom – Jánom Fabianom poverený stať sa novým šéfredaktorom nášho oddielového časopisu. Popravde, nečakal som to, no nenašiel som dôvod, prečo to nezobrať. Vôbec som nevedel, čo od toho očakávať. Prišlo mi to však ako fajn príležitosť naučiť sa niečo nové a zistiť, aké je to byť šéfredaktorom časopisu. A tak sa to predsa len podarilo. Po nie najľahšom procese máte pred sebou Delfinárrium, za ktorým sa skrýva práca nejedného člena oddielu. Prajem pekne prežité vianočné sviatky a zároveň aj príjemné čítanie.

Sheldon – Ľudovít Ján Čalfa

Obsah

Stavba tábora	3
Tábor 2019	4
Na hornádskej vlne	8
Nitrianske skautské dni	9
Škvarenie slaniny	10
Rankovské skaly	12
Otvor svoje srdce	13
DRV Medvedov	14
Nočný pochod	15
Skautské dušičky	16

Delfinárrium

128. číslo vyšlo dňa
11. 12. 2019

Vydal
Slovenský skauting,
68. zbor Biele vrany Košice
3. oddiel skautov
www.68zbor.sk
68zbor@scouting.sk

Náklad 50 kusov

Autori článkov:

Richard Gavrecký – Maki, Dávid Kremler, Jakub Hajduk, Matúš Kornúc, Ľudovít Ján Čalfa – Sheldon, Matúš Juhás – Yoda, Daniel Lashkay – Danny, Artur Pankuch, Martin Pavelka – Hašlerka, Juraj Kornúc – Furi, Matúš Prochyra – Meny, Dominik Vattai.

Grafika a korektúra:
Juháska a Johnny

Príspevky posielajte
na adresu:

andrej.pankuch@gmail.com

s predmetom **Delfinárrium**
a v správe uveďte **názov článku**
a **svoje meno/prezývku**

STAVBA TÁBORA

29. 6. – 3. 7. 2019 Rejdová Richard Gavrecký – Maki

V ranných hodinách dňa 29. 6. 2019 sa celá stavbárska posádka stretla na železničnej stanici. Kúpili sme si lístky a už o 6:07 sme sedeli vo vlaku a čakali na náročné pracovné nasadenie.

Po príchode do Rejdovej naša cesta zabľúdila do miestneho družstva, kde sme ponakladali staré rošty a bránky na V3S-ku, ktorou nás následne zviezol miestny bujak až k táborisku. Bujak nám tiež pomohol ponakladať drevo, ktoré sme si pripravili už skôr.

Keď sme prišli na táborisko, vyložili sme veci a pustili sa do stavania. Ako prvý sme sa snažili postaviť hlavný hangár, no, bohužiaľ, mal chybné súčiastky, a preto sme v hneď v prvej úlohe zlyhali. Postavili sme zvyšné hangáre a rozdelili si prácu. Najhlavnejšie boli stavby: latra a kuchyňa. Po takto namáhavom dni sme si šli ľahnúť do hangára.

Ďalšie ráno sme dlho nezháľali a hneď sme sa pustili do roboty. Hlavný šéf Vlado nás rozdelil a šlo sa robiť. 5 dní zbeholo ako voda a my sme sa ani nenazdali a už na ešte pred chvíľou holej lúke stál nádherný tábor, do ktorého sa hrnulo mnoho chlapcov s rôznymi očakávaniami.

Stavba dopadla výborne a klobúk dole všetkým hlavným šéfom, ktorí to tam viedli, veď vďaka nim sme stihli všetko, čo bolo potrebné postaviť, a zažili sme kopec srandy.

Zaspomíname si na ostatný tábor netradične – kvízom. Tu sú otázky:

1. Na ktorom tábore (v poradí) si tento rok bol a ako dlho si sa balil?
2. Na čo si si zvykal najdlhšie a, naopak, v čom si bol na tábore ako doma?
3. Táborenie (skautská prax, bývanie v stanoch, „choď do lesa po drevo“...) alebo flákane (hry, Bang! v hangári, etapovka...)?
4. Vymenuj 5 vecí začínajúcich na tvoje obľúbené písmeno, ktoré si sa na tábore naučil alebo ťa posunuli ďalej.
5. Keď sa povie „Tábor v Rejdovej 2019“, na čo si ako prvé spomenieš?

Jakub Hajduk:

1. Bol to môj 1. skautský tábor, balil som sa naň 1 deň, ak rátame, že som iba zbalil tie veci, čo som zohnal. Ak vrátane zhaňania, tak asi týždeň. :-)
2. Najdlhšie som si asi zvykal na umývanie v potoku a naopak neviem, asi na nič. Medzi mojím domovom a táborom je veľa rozdielov.
3. No tak pre mňa to je asi aj aj. Rád si zahrám Bang! alebo inú hru, ale neprekáža mi ani stavanie družinových miest, chodenie na výlety alebo spanie v stanoch. Viac sa asi prikláňam k táboreniu.
4. Tak nemám obľúbené písmenko, no ale 5 vecí – tímová práca, samostatnosť, zodpovednosť. Tieto veci ma posunuli ďalej a ja osobne som sa naučil postaviť niečo také ako družinové miesto a očakávať skautský prepád, díky Vlodo. :-)
5. Rozhodne to, ako vyhodili Šutra; to sa že vraj predtým nikdy nestalo, aspoň tak tvrdili starší; ale aj to, že bola skrátaná pokladovka pre všetkých.

Dávid K. Kremler:

1. Tohtoročný tábor bol mojím druhým táborom v 3. oddiele. Na tábor som sa balil približne 6 hodín aj s nakupovaním posledných drobností, ktoré mi chýbali.
2. Najdlhšie som si zvykal na to, že počas služby v kuchyni sme museli umývať riad v potoku, pretože v umyvárke nebolo dostatok vody. Najkratšie som si zvykal na prácu v drevárke a nočné hliadky.

3. Do táborového života som sa dostal počas prvého dňa po vybalení vecí a prvotnom spoznaní táboriska. Ďalej to šlo už veľmi rýchlo, dni mi ubiehali veľmi rýchlo aj vďaka skvele pripravenej etapovke a ďalších mnohých aktivitách a hrách.
4. **Trpezlivosť, Skautská prax, Samostatnosť, Rozvážnosť a Vďačnosť** za každú maličkosť.
5. Ako prvé si spomeniem na skladanie skautského sľubu, pokladovku, rozkladanie ohňa lupou, výlet na Havraniu skalu a mnohé ďalšie zážitky, na ktoré, verím, budem ešte dlho s radosťou spomínať.

Matúš Kornúc:

1. Toto bol už môj štvrtý skautský tábor. A čo sa týka toho balenia, tak balenie ako samo osebe mi zabralo asi len 20 minút, ale všetko okolo toho, to je v mojom prípade kupovanie jedla, hľadanie vecí, ktoré používam len na tábore (takže rozpamätať sa po roku, čo som kde odložil), to dá zabráť.
2. No najdlhšie som si zvykal asi tak ako každý rok na večerné umývanie sa v potoku. A zasa najkratšie som si zvykal na to preladenie z normálneho života do toho táborového.
3. U mňa dominuje asi to táborenie... I keď aj flákanie sa pri vode či v hamaku má niečo do seba, ale také to rúbanie dreva, varenie, príprava sprchy atď. ma jednoducho baví viac... a celkom jednoduchý argument mi na to už vymyslel kpt. Andrej Danko: „Ja si to užívam, ja sa cítim dobre.“ :-D
4. Hmmm, nad obľúbeným písmenkom som sa ešte asi nikdy nezamýšľal, ale mohlo by to byť asi M.
  - mať rád prírodu ešte viac ako doteraz,
  - myslenie v rôznych kritických situáciách,
  - merať odhadom,
  - možno lepšia kondička,
  - mnoho ďalších vecí...
5. Jednoznačne etapovka a na chuť mi hneď prídu typické táborové jedlá.

Názov tábora: Bez vody a bez vodcu

Biele pero: Matúš Kertys

Drsnák tábora: Filip Zniszczol - Ducky

Bodovanie stanov: Patrik Hančár

Sľuby: Jozef Počatko, Martin Halász - Žako, Dávid Kremler

Téma etapovky: Závet cisára Claudia

Časopis: Výročná správa SLSK

Pesnička: Zrní - Hýkal

Hláška: Žebráci! Žebráci!!

Ďakujeme realizačnému tímu:

Vladimír Jacko, Marek Skyba – Masky, Andrej Pankuch – Endy, Ján Fabian – MMF, Jakub Straka, Milan Počatko

NA HORNÁDSKEJ VLNE

7. 9. 2019 Veľká Lodina – Košice

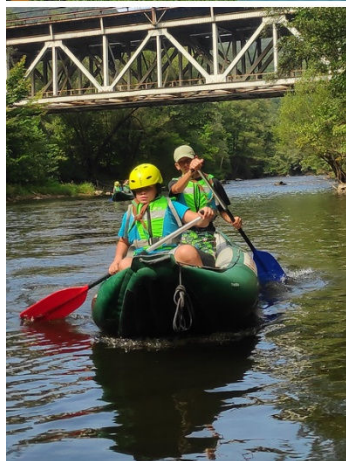
Matúš Juhás - Yoda

Siedmeho septembra 2019 sa 3. oddiel stretol na vlakovej stanici. Nasadli sme do vlaku smer Veľká Lodina. Cesta vlakom nám zbehla veľmi rýchlo.

Keď sme prišli, prebehla krátka inštrukciá, rozdelenie do lodiek a následné nalodenie. Počasie bolo dosť sychravé. Ja som bol na palube s Duckym. Po chvíli sme si spojili člny so Žakym a Kockou. Ako sme sa plavili, tak kúsok popršalo a aj poľúvalo. Prešli sme veľa ťažších úsekov, ale aj takých, na ktorých sme mohli pokojne sedieť a oddychovať.

Asi po 3 hodinách sme zastavili svoje člny a mali prestávku na obed. Bolo to niekde pri Kysaku, neďaleko futbalového ihriska. Po obednej prestávke sme nastúpili do našich člnov a pokračovali sme na hornádskej „vlne.“ Po ceste sme sa špliechali veslami a prichytávali sme sa o Makiho čln. Bola jedna časť, kde sme s chalanmi (Ducky, Kocka, Žaky) zaostávali asi o 20 minút. Jednu časť sme museli vystúpiť z člnov a preniesť ich cez priehradu.

Keď sme boli pri Ťahanovciach, Duckymu spadlo veslo a on skočil do vody. Prešli sme Ťahanovskú vlnu a už sme boli na konci tohtoročného splavu Hornádu.

NITRIANSKE SKAUTSKÉ DNI

20. - 22. 9. 2019 Nitra

Daniel Lashkay

NSD sú už dlhodobou akciou, ktorá sa koná každoročne až tam na západe. Prichádzajú tu skauti z celého Slovenska, a tak sa opäť prišli aj Košičania pozrieť na to, čo zaujímavé prichystali Nitrania tentoraz.

Bolo to po prázdninách v horúcom septembri, čo nás nitrianski skauti pozvali znova na NSDčka – Nitrianske skautské dni. Okolo obeda sme si sadli Miňo, Dodo a ja na vlak a šli smerom na západ. Po dlhej a únavnej ceste sme došli na železničnú stanicu v Nitre a odtiaľ nás sprevádzali v tme šípky do cieľa – bola to škola, v ktorej sme boli ubytovaní. Pozdravili sme sa svojim skautským bratom a sestram, boli sme sa zaregistrovať, hodili karimatku a spacák na zem a išli sme spať.

Na ďalší deň nás zobudili a na raňajky sme mali makovky s kakaom. Odvtedy bol program voľný, boli tam rôzne workshopy, hry a iné veci – do ničoho nebol nikto nútený. Tak sme si zahrali žmurkanú, vlajky, Dodo vyrobil peňaženku z kartónu mlieka, Miňo šiel na workshop s jogou, vraj to bolo super, boli nejaké zvláštne súťaže. Neskôr sme si zavesili pod seba 3 hamaky a chillovali sme. Na obed sme mali najkyslejšiu kapustnicu, akú som v živote jedol. Po hrozivom obede sme skoro všetci išli zahrať takú väčšiu hru a keď sa to skončilo, išla si svätá trojica zahrať KAHOOT kvíz, v ktorom sme aj tak prehrali ☹. Večer bola romantická prehliadka mesta a na večeru sme mali zase makovky, ALE na záver bola super-duper diskotéka, na ktorej sme sa všetci strašne rozbíjali.

Posledný deň bol najhorší, lebo bolo potrebné ísť domov a mali sme zase na raňajky MAKOVKY. Nakoniec sme si urobili veľký kruh, povedali sa nejaké veci a bol rozchod. Rozlúčili sme sa s našimi kamarátmi a šli sme späť na východ.

ŠKVARENIE SLANINY

21. 9. 2019 Kysacké lúky

Artur Pankuch

Všetci sme sa stretli v sobotu 21. 9. 2019 ráno o 7:10 na železničnej stanici. Prišlo veľa skautov aj skautiek z nášho zboru a všetci sa už tešili na nadchádzajúcu akciu. Následne sme sa vlakom dostali do Kysaku a odtiaľ pešo na neďaleké lúky nad Kysackou jaskyňou.

Najprv sme sa poriadne najedli a potom nasledovalo vysvetlenie pravidiel. Rozdelili nás do šiestich skupín a vysvetlili nám pravidlá troch disciplín, v ktorých sme mali súťažiť – sánkovanie, kubb a šlingo + doplnková hra Skok vo vreci o marshmallows (pretože na po ukončení súťaží sme opekali).

Podľa mňa bola najťažšia disciplína sánkovanie – mali sme pri ňom: behať do polovice trate, tam mal jeden z nás nasadnúť na sane a ostatní ho mali ťahať

až nakoniec trate, kde sme mali urobiť päť otočiek okolo vlastnej osi, a potom sme mali bežať naspäť na začiatok. Takýchto kôl sme mali zvládnuť čo najviac za obmedzený čas. Bola to naozaj SMRŤ.

Po ukončení všetkých disciplín bolo chvíľu voľno, kým sa zráтали body a určilo poradie. Mohli sme hrať rôzne hry alebo opekať. Nakoniec sa vyhlásili výsledky. Tím, v ktorom som bol ja, bohužiaľ, neuspel – skončili sme poslední. Potom už sme sa len dostali vlakom do Košíc, kde sme sa úplne zničení vrátili domov. Bola to výborná akcia.

Výlet na Rankovské skaly sa uskutočnil 13. októbra 2019. Zúčastnilo sa na ňom asi 20 skautov. Tento výlet sa začal stretnutím na košickej autobusovej stanici ráno o 7:40. Cesta autobusom do Rankoviec trvala okolo hodiny. Po príchode sa začala cesta lesom pod Rankovské skaly.

Po asi dvoch hodinách sme sa dostali na červenú značku – hrebeň Slanských vrchov. Po hodinovej hrebeňovke sme došli k vysielacom na vrchu Makovica (981 m n. m.). Tu sme sa naobedovali a späť po červenej a následne dole po zelenej značke sme došli k Rankovským skalám (780 m n. m.).

Po prestávke plnej krásnych výhľadov na Hornádsku kotlinu, Slanské a Volovské vrchy sme sa po zelenej spustili dole k Herľanom. Táto cesta dole kopcom trvala približne hodinu a pol. Počas dlhého čakania na autobus sme dúfali, že vytryskne herlianský gejzír, ale aj keď sa tak nestalo, užili sme si plno zábavy počas gaštanovej vojny.

Do Košíc sme dorazili o 18:15 a dali sme si rozchod.

Ako už tradične, tak aj tento rok nebol výnimkou v rámci pomoci ľuďom v núdzi práve na Svetový deň boja proti chudobe. Na tento aj pre nás skautov špeciálny deň pripadá dátum 17. októbra. Tento rok to bol štvrtok, čiže deň, keď by sa študenti rôznych škôl mali zúčastniť na vyučovaní. Skupinka skautov sa však rozhodla obetovať toto dopoludnie práve na dobrú vec.

Občianske združenie Dobré Srdce – Good Heart (po minulé roky to bola Arcidiecézna charita) zorganizovalo zbierku, z ktorej finančné príspevky budú venované mamičkám a ich rodinám v núdzi. Ide o ľudí, ktorí žijú v krízovom centre a je potrebné im určitým spôsobom pomôcť. Ľudia, ktorí sa teda rozhodli svoj dobrovoľný príspevok vložiť do kartónovej škatuľky, si mohli zobrať mydlielko, ktoré vyrábali ženy zo spomínaného krízového centra.

Členovia nášho oddielu zbierali v centre Košíc – stretli sme sa o 8:00, kde prebehla registrácia a potom samotná zbierka približne do 13:15. Mne osobne sa tento nápad páči a budem rád, keď sa v budúcnosti zapoja aj ďalší.

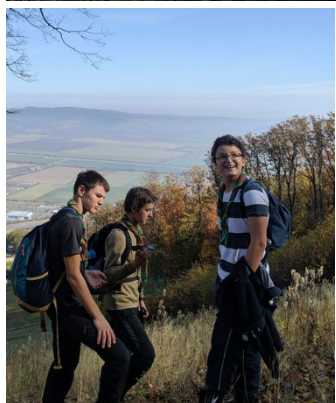
Sheldon

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA MEDVEĎOV

19. 10. 2019 Magas-hegy

Dominik Vattai

Po dlhom čase bez družinovej výpravy sme sa my Medvede rozhodli, že by sa už nejaký ten výlet hodil. Dohodli sme sa na deň – 19. október 2019 a vyrazili sme.

Vlakom sme sa doviezli do Slovenského Nového Mesta a následne sme mali nastúpiť do autobusu, ktorý nám však odišiel priamo pred nosom... Tak sme pristúpili k náhradnému plánu, ktorý sme vytvorili síce narýchlo, no bol veľmi vydarený. Keďže sme boli blízko hraníc, tak sme sa vydali do Maďarska. Vyšliapali sme si les a došli k lyžiarskemu kopcu, pod ktorým sme si dali prestávku, a nakoncom sme začali trápiť svoje nohy na lyžiarskom kopci, ktorý sme si pekne vyšli a na jeho konci nás čakala vyhliadková veža, z ktorej bol úžasný výhľad – Magas-hegy (514 m n. m).

Chvíľku sme na nej pobudli, a keďže sa nám nikomu nechcelo čakať tri hodiny a nemali sme už nič veľmi zaujímavé na pozeranie, tak sme sa rozhodli, že už priamo vyrazíme naspäť do Sátoraljaújhely a z neho prekročíme hranicu a ocitneme sa naspäť na Slovensku, s tým, že sa nemusíme nijako obávať toho, že nemáme pas.

Zo Slovenského Nového Mesta nám potom odišiel vlak okolo dvanástej, čiže vrátili sme sa domov do Košíc predčasne, no zato s dobrým zážitkom a dobrom polo-dni strávenom s bratmi skautmi.

NOČNÝ POCHOD

25. 10. 2019 Nižný Klátov – Girbeš – Bankov – Košice

Juraj Kornúc - Furi

V jeden piatkový podvečer sa stretol 3. a 9. oddiel na autobusovej stanici, odkiaľ sme sa vydali do obce Nižný Klátov. Náš cieľ bol jasný, potrebujeme dôjsť na Havlíčkovu ulicu. Viedol nás Endy a Jano, ktorí mali na batohu červené svetlo, aby ich bolo lepšie vidieť. Keď sme vyšli z Nižného Klátova, obchádzali sme okolo poľnohospodárskeho družstva, kde to náramne „voňalo“.

Počas pochodu sme mali viacero prestávok, ale iba počas jednej sme hrali hru a tá hra sa volá DOBRO A ZLO. Hrali sme to tak, že sme sa rozdelili na skupinu DOBRO – jej členovia mali čelovky s bielym svetlom a skupinu ZLO – jej členovia mali čelovky s červeným svetlom. Princíp hry spočíval vtom, aby hráči tímu zla pochytali všetkých hráčov tímu dobra. Ak zlo chytilo dobro, dobro si muselo čupnúť a zlo mohlo chytať ďalšie dobro. Dobro sa môže brániť tak, že k chytenému dobru priskočí iné dobro a tým ho oživí. Zlo vyhrá iba vtedy, ak pochytá všetko dobro a dobro zvíťazí tak, že sa ubráni, pretože sa hrá na čas. A tak to dopadlo aj počas našej hry. Keďže som bol v skupine dobra, aj ja som sa mohol tešiť z víťazstva svojho tímu.

Po prechode cez Bankov sme mali dosť dlhú prestávku, počas ktorej sme si vychutnávali krásny výhľad na Košice, keďže podľa mňa to po tme bolo oveľa krajšie ako cez deň. Všetko bolo krásne vysvietené.

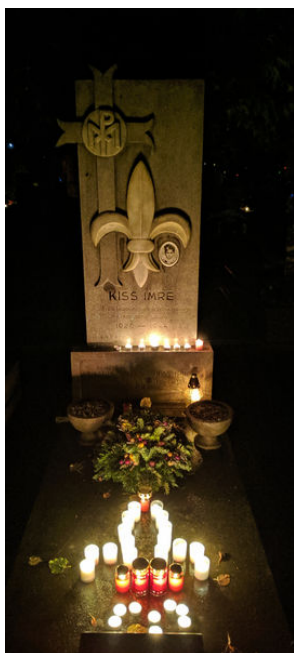
Keď sme sa už všetci pokochali a oddýchli si, tak sme sa pobrali na Havlíčkovu, kam sme dorazili okolo polnoci. V gilwellskom kruhu sme sa rozlúčili a plní skvelých zážitkov sme sa pobrali domov.

SKAUTSKÉ DUŠIČKY

3. 11. 2019

Matúš Prochya

Čaute. Dňa 3. 11. 2019 sme mali akciu s názvom dušičky. Na začiatku sme sa stretli pred klubovňou. Vošli sme dnu, posadali si a čakali.

Potom sme pozerali film (Život je krásny) o mužovi, ktorý bol neustále šťastný, či doma, alebo v koncentračnom tábore. Film sme nestihli dopozerať. Snáď nabudúce. K filmu sme mali vynikajúce pochúťky.

Neskôr sme sa vybrali na električku, ktorú sme stihli len tak-tak. V električke sme sa stretli s dievčatami a spoločne sme išli na verejný cintorín, kde sme si zahrli peknú hru. Z papiera sme vyrobili ľalie a položili sme ich na neznáme hroby. Potom sme sa všetci stretli pred veľkým krížom a spolu sme navštívili miesto posledného odpočinku skauta Imricha Kissa, ktorý zomrel ako pätnásťročný počas II. svetovej vojny. Na jeho hrobe sme zo sviečok vytvorili skautskú ľaliu.

Táto akcia sa mi veľmi páčila. Som rád, že aj v dnešnej dobe si spoločne spomenieme na tých, čo tu

už nie sú.